

ὑποεργοληφία, ἡ. Ἄφρ. 13 Ἰαν. 93.
ὑποέφορος, ὁ. Ἐγγραφ. Ἑλλήν. κυβερνήσ. 22.
 «**ὑποζητήματα** καὶ ἐπιζητήματα, τὰ Κ. Ἀσώπ.
ὑποζύγωσις, ἡ. Γερμ. Unterjochung. Κ. Κούμ.
ὑποζωγραφία, ἡ. (;) Γ. Α. Βακαλόπ. ἐν Γενικῇ Ἱστορίᾳ, 66. τεύχ. γ'. σελ. 174.
ὑπόζωσις, ἡ. Σ. Α. Κ. 78.
ὑποθαλαμηπόλος, 2. (ἐν ἀμπλοίοις καὶ ἀλλαχοῦ.) Ἄφρ. 17 Ἰουλ. 88 καὶ 14 Ἄφρ. 92.
ὑποθάλαμος, ὁ. (πατριωδῶς εἰρημένον ὄν. μετὰ τῶν προθάλαμος καὶ ἀντιθάλαμος.) «Ἐφ.» 23 Σεπτ. 89.
ὑποθαλάσσιος, 2. Δ. Πετρούλ. 67.
ὑπόθαλις, ἡ. (ιατρ.) Κ. Μαυρογιάν. 41: ὑποθάλιφως κατάστασις.» Γαλ. incubation. ('Ἄλλὰ τώρα ἄλλον ὄρον μεταχειρίζονται οἱ ἱατροί.)—Μίν. Μπογιατζόγλ.—Ἐγκυκλ. λεξ. — Κατὰ γενικὴν σημασίαν ἐν Ἄφρ. 7 Ἀπρ. 95, λ. γ. ὑπόθαλφ. τῆς ληστείας. Οὕτω καὶ ἐν Ἄφρ. 22 Νο. 95. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
ὑποθάπτειν. Ἄρ. I. Προβελ. 74.
ὑποθεωικός, 3. (χημ.) Ν. Κοντ. λ. 89.
ὑποθεωιολογιαδικός, 3. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.
ὑποθειοναφθαλικός, 3. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.
ὑποθειοναφθικός 3. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.
ὑποθειώδης, 2. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.
ὑποθεματάρχης, ὁ. διοικητὴς δεύτερος θέματος ἐν Μολδαβίᾳ. Σπ. Τριχοῦπ. 60.
ὑποθέρμανσις, ἡ. Θ. Ἄφεντ. 76.
ὑποθεσεοτριβής, 2. (ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀπησολημένος.) Π. Κ. Ἀποστολίδ. 91, ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾶ τοῦ Ἰω. Ἀρσένη. — Ἰωσὺς ἠθέλησε νὰ ἀποδώσῃ τὸ Γαλ. affaigré. ἀλλ' ἀτυχῶς, νομίζω.
ὑποθεσιακὴ συνέντευξις. Πρωτοχρονιάτ. Ἄφρ. 1 Ἰαν. 96.
ὑποθετός, 3. (ἀντίθετ. τοῦ ἀληθῆος ὄντος.) Ἀνώνυμ. μεταφραστῆς τῆς «Ἀναλογίας τῆς θρησκείας» τοῦ Ἰωσ. Βουλέρου, 44.
ὑποθηκένσιμος, 2. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
ὑποθηκηνευσίς, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.—Κ. Φρεαρ. 54.—Ἀγ. Βλ. λ. 97.
ὑποθηκηνετός, 3. Ἀφρ. 27 Ὀκτ. 94.
ὑποθηκηνετικός, 3. (ἔγγραφα. δικαίωματα.) Ν. Παπαδόπ. — Κ. Φρεαρ. 54.

ὑποθηκένω. Λεξ. νομοτεχν. 40.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.
ὑποθηκικός, 3. Ἑλ. κώδ. 61.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.—Ἀφρ. 9 Ἰουν. 94.
ὑποθηκικός, ἐπίρ. Ἀγ. Βλ. λ. 71.
ὑποθηκισύχος, 2. Ν. Κοντ. λ. 89.
ὑποθηκογράφος, ὁ. Ἑλ. κώδ.
ὑποθηκοδάνεια, τὰ. Ἀφρ. 12 Σεπτ. 86.
ὑποθηκοσκόλογοι, τὰ. Θεσσαλία Βούλου 28 Ἰαν. 87, ἐν κατασχετηρίῳ ἐγγράφῳ.
ὑποθηκοφυλακτεῖον, τό. Ἀγ. Βλ. λ. 71.—Ἀφρ. 18 Μαρτ. 93.
ὑποθηκοφύλαξ, ὁ. Ἑλ. κώδ. — Λεξ. νομοτεχν. 40.—Σκαρλ. λ. 56.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.
ὑποθηκοσφυλακτεῖα. τὰ τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Παλιγ. 8 Φεβρ. 95.
ὑποθόλια, τὰ. (τρούλλου.) Στυρυόδοσκης ἐν Ἐγκυκλ. λεξ.
ὑποθολώματα, τὰ. (οἰκοδομ.) Γαλ. repudientia. «Ἐφ.» 15 Μαρτ. 89.
ὑποθηρηκεία, ἡ. «Εἶδος τι ὑποθηρηκείας εἶναι ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ πίστις ἡ ἐπὶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ἐκπράξζομενον διὰ τῆς λέξεως loyalty.» Ἐκάρτος ἐν Ἀφρ. 28 Ὀκτ. 96.
ὑποθροεὼ-ω. Ἄρ. I. Προβελ. 70.—Ν. Παρίσ. 86.
ὑποϊατρός, ὁ. Ἐγγραφ. Ἑλλήν. κυβερνήσ. 28 Φεβρ. 33.
ὑποικοδομήματα, τὰ. Γαλ. substructions. Κ. Σχιν. 45.
ὑποϊκωδιούχος, 2. (χημ.) Ἄν. Κ. Δαμῆ. 93.
ὑποϊκωδιώδης, 2. (χημ.) Ἄν. Κ. Χρηστ. 87.
ὑποκαάθετος, 2. Ν. Θεοτ. 799.
ὑποκακίαις, ὁ. (ἄνεμος.) Μελέτ. 728.
 + **ὑποκακισίδιον**, τὸ κοινῶς ὑποκακισάκι. Κλαρέττ Σκιαδαρέση ἐν Ἐστ. 22 Μαΐου 88.
ὑποκακιστήριον, τό. Σχ. Λεξ. λ. 61.
ὑποκαρδίας, ἐπίρ. Ταχύτερος φήμη.
ὑποκαστανία, ἡ. Δαν. Φίλιπ. — Ἀφρ. 15 Μαΐου 96.
ὑποκαστάνιος, 2. Ἄν. Κορδ.
ὑποκαταδωχθεῖς. μτχ. Α. Φραντζ. 39.
ὑποκαταδύω. Εὐγ. Βούλγ.
ὑποκατακέρυφος, 2. Δ. Κ. Παπαγεωργ. 89.
ὑποκατακτητής, ὁ. Ἀφρ. 1 Ἰουν. 91.
ὑποκατάρχον. μτχ. Ν. Δούκ.
ὑποκατάστημα, τό. Ἐφ. Κυβ. — Κ. Παπαρρηγόπ. — Ἀγ. Βλ. λ. 71

